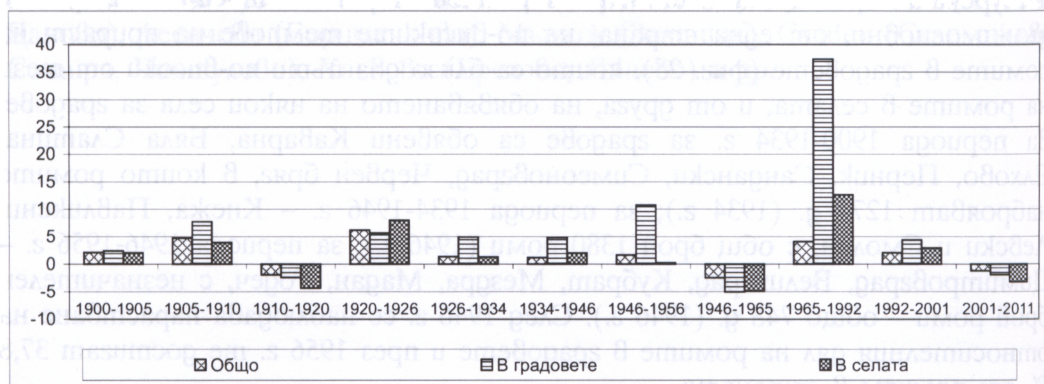

основно се дължат на обявяването на много села за градове, на механичното нарастване и в най-малка степен на естественото движение, тъй като не се наблюдават различия в стойностите на отделните показатели за естествено възпроизводство между градското и селското население на тази етническа група (табл. 10). След 1989 г. с по-високи темпове на прираст се отличава ромското население в градовете, което се дължи на засилената вътрешна миграция към градовете и по-високата емиграционна интензивност на ромите от селата.

Фиг. 25. Темп на прираст (%) на ромската етническа група по местоживее за периода 1900-2011 г.

Fig. 25. Growth rate (%) of the Roma ethnic group according to the place of residence for the period 1900-2011

До средата на 90-те години на XX в. относителният дял на ромите в градовете е по-висок от този в селата и от средните стойности за страната (фиг. 26). От началото на 90-те години се наблюдава нарастване на относителния дял, който достига 3,7 % в градовете и 8 % в селата. Всички тези тенденции са резултат от различията в естественото и механичното движение на основните етнически общности в страната, както и в тяхната възрастова структура. Вътрешните миграционни процеси първоначално са най-интензивни в посока село-град, след което превес имат в посока град-град във връзка с настъпилите социално-икономически промени, в резултат на които от тези процеси е обхванато основно българското население, в най-малка степен турското, докато ромите имат междинно положение. Последица от това е силно застаряване на българското население в селата, за разлика от българските турци и роми, при които в миграционните движения участва цялото семейство, а не само младите му членове.